

אותה מדה יתקב האדם ואז יש לסמוך עליו ועל דבריו כמוכל יסוד
שהוא משען לכל דבר ועל כן חתם כריתו כבשרנו במקום יסוד ומשפע
עליונו עושה פרו ויונקים זה מזה משפע והנקה מקבלת הזכר ויולדת
כך מדת האדם התחתון יונקות משפע העליונות : וכך כל הלך העולם
תחתון מעליון יונק ולא עליון מתחתון : על כן אל יקדים אדם ת
תחתון לעליון ואל ישנה הסדר ומחשבה שר היסוד כדפירש : ואם תרצ
לחשוב מחשבת חכמה ותבונה במדה אחת מפני שהם דומים זה לזה אז
יהיה שבת כנגד היסוד שהיא מדה שביעית לזה המנין והוא היה יסוד ה
העולם דכתיב ויכל אלהים ביום השביעי ולמשל הזה נקרא הצדיק יסוד ע
עולם חניית האדם העולם כגון כשרו דמו עצמותיו מראיתו ושמועתו ורוח
חיותו הנקרא רוח בהמי שהוא כבהמה ואם אותו רוח מקבל משפע רוח
טהרה אז מתחבר רוח שכלי עם רוח בהמי לטובה אז הוא צדיק : ויש
מאכלים וסכות והנהגות טובות ויש מהם רעות ואין קץ לפרש כל מדה
ומדה וממוצע טוב וירא אלהים יוצא ידיו סניהם :

סליק פירוש עשר ספירות ממהלך

יוסף בכמהלך חיים זל :

ברוך יי לעלוא

סוד שר הפנים

דע

שהרבה המוציא שכלכומון הכח אל הפעל הוא שכל
כפרד מכל חומר ויקרא בלשוננו בשמות רבים והוא שרו
של עולם והוא מטטרון שר הפנים הנקרא שר זבאות בתנועת הגלגל ושמו
שדי כסס רבו זכנוי מטטרון ומספרו מלאך הירח ולו מדע קדמון
אבל מעיר על עצמו ואומר אכי כדרא והוא חכם מדבר והוא הרוח הכללי
וקראוהו הפלוסופים שכל הפועל והוא רואה ואינו נראה והוא הנקרא
אישים והוא הנקרא רוח הקדש והוא הנקרא שכ"נה והוא הנקרא רוח
כאמין והוא הנקרא מלכות שמים ונאלה ונדומים לאלה נקר בשמו רבי
אלא שמות כל קורא שמו היא כונה אחת שיהא חולק עליה ואם כן
יקרא השכל בלשוננו מלאך או כרוכ או אהים והנה תדעמה סקראו רבו
הקדוש חניך ואמרו חנוך זה מטטרון . ואמרו בפרקי היכולות בפרקי ר
עקיבה ששבעים שמות נקראו לוכלם נודעים לפי צרוסם ולפי גימטריאן

אלהם והתחיל לפרש מהם השם הראשון שלו וכרו לעורר שכלך אליו
אכתוב ממנו דברים מעוררים שכל האדם אל הקבלה הנבואית דעכו
סם הראשון של מטטרון משבעים שמותיו הוא והואל וסורו כן והוא סם
המינחד וור וור וו והוא כפל סם . והנה הו' אגואל כי הוא ככל לבך והוא
מנהיג את העולם כלב המנהיג את הגוף כלו וסורו בים ועליו כאמר
סום ורוכבו רמה בים והוא פועל באהיה והוא מחב' כל איש אלהי וגם
אמרו נכחו תחנו על הים זה מטטרון ששמו חניך ואלה הדברים מדברי
חכמי הקבלה יש להם סודות גפלאות אין ראוי לכתבם מנהגים מפני
שהם עמוקים ונסר יראי ואין דרך לאדם להשיגם בפיו אחר הכתבם כי
אם על פי הקבלה והנה נודע כי הכתוב אומר הנה אנכי שולח מלאך
לפניך ונאמר בו אל תמר בו וארזל אל תמירוניכו וקבל מסודו אל תמר
ברבו אבל לי תאמין רבו ואמנם בראיתו לגוין כי יאמרתני רכלו
ועל זה כלו באמה כי לא ישא לפשעכם כלומר אינו נושא כי מלאך שפע
האיש כי שפע מלאך לאיש ועל כן לא יתן דרך ליסא הפס ועו כי שמי נקרבו
כי שאו מטטרון כלומר מנטטור ופי' סליח וחזקה סליח עושה סליחתו
ושלוחו של אדם כמותו ואע"פ כן אפי' פרונקא לא קבילנא יתיה עלנא
אפי' לאותוהוא גם כן סליח לדבר זכות ונא לשם אס אין פניך הולכים
והפחד משום מאמר רגע אחד וכו' והסוד כלו הוא בעבור סותף הידוע
שגם הוא מלאך באמת ושמו ג'כ רס' רע' וסלטניה עם דר נדר אבל מח
שאתה צריך לדעתו כי השכל נקרא כך מפני שאין לנו סם יותר מעולה
מכל השמות אלא שכל נכדל מכל חומר :

סוד מעשה בראשית

דע

שכל מה שזכר במעשה בראשית בתורה אינו כלו לפי פשוט
כמו שידמו ההמו שאלו היה הענין כן לא היו מסתורי אור
אנשי החכמה ולא היו החכמים ממריצים מליצות בהעלמו ומי יגלה ד
דברים שבסן עתיק יומין ואם ארוה שאג מי לא יירא ועם כל זה כבוד
אלהים הסתר דבר ואחר שהענין כן מה אוכל לספר לך מענין מעשה
בראשית אלא ראוי שתדע שמספרו בעשרה שמות מעשה בראשית :
בעשרה ימים מעשה מרכבה ואמנם סוד השמות תדעוהו מן סם :
וסוד הימים תדעוהו מן ים וסוד ויפן כהוכה וענין ויבקעו המים שסוד
הבריה הוא הא עם מ פתוחה וגם יוד עם מסתומיו והבקיעה נכנסת

תחת ממטלת כל ארס היודע את היודע אשר בהם הארס ארס ותחלת נ
בריתו של כל ארס מן כח חמימות ככב מאדים והנן זה אפס מראה עמ
אימה : כי פרו מאדים הוא הרקיע הנקרא סמים ככתוב ויקרא אלהים
לרקיע סמים : שסודו סם מים אש' ומים סא מים והוא הנכרא ביום
סני ונחלק לשני חלקים עליון ותחתון ואמצעי מכריע ביניהם . וכ
נכסיקש המים העליונים והתחתונים יהיה האמצעי יבשה ויעבור בו ה
הרונה לעבור והמים יהיה לו חומה מסניעבריהם כי יש הכדל גדול בין
סלסת הענינים ביצירה והנה אחר סיבקע כתוכת קעקע סאינו נתן נכנס
יהיה ענן מפה וענן מפה : והסוד מעין נובע מפה ומעין נובע מפה :
ויב' כי ניעמ' וננע' רוכבה עקעק' הנס דבר אחר : כי סכ השמאל ימין
גבר הדמיון והגיע קץ הימין ונעשה הנס במציאות אש תוך סניה וסנה א
אינו אובל ואין רשות לארס לגלות יותר מזה ממעשה כראשית כי אש
בקיעת יס סנו כשתנוסדרי כראשית לרעת הלב והראות : אך הפעולה
האלהית כך הוטבעה בים סוף וכני ישראל עברו כיבשה בתוך הים וכולי .
ורע סכל בר ישראל סנכנס לזה רל לקרוע את הים כשס' המפורס צריך
סיבין ענמו הנפיל הכמ' הכמ' ויכה את המצרי' המכה את העברי' אשר
הוא החילב נוכיתה ואחר יטמנהו בחול ואז יראה מה סנחול ויוכל בסוף
לקרוע בזה ים סוף . ואל יעלה במחשבתך על זה סאינו רוסו לך מסוד
יודעת הובקיעת הים ככחו שהנגלה בתורה היה מפל לזה לכד לא כן ח
חלילה ואס כי זו היא כפירה גדולה וגמורה באמתתה של תורה .
אבל האמת על דר הסכל שהתורה באמתתה היא כוללת סני מיני מציאה
וסניהם באחד טובים . והנה הנגלה והנסתר וסניהם אמת : וזה
תבין מענין מציאות הגוף ביחד שהס סנים' זה נגלה וזה נסתר : וכאלו
זה מסל וזה כמסל אבל סניהם במציאם יחד ודי לך בזה הרמוז המופל'
בעיינך כו כראוי :

סדר אבני שיש טהור

בספר

יצירה כתב המחבר סני אבנים בונות סני נ
בתים . רל' סתי אותיות בונות סני רבורים
הנה קרא לאותיות אבנים . וקרא לתיבות בתיב : ומוזה תבין אבן
סתי השממה הוסתת העולם : וסוד אבן משכית ומסס רועה אבן
ישראל : וסוד קו תוהו ואבני בהו שהס אבנים' מפולמות המשוקעות
בתיב

בתיב

בתיבם סודם המים והמים : ורע בו מציאות לכבוד סגס סכוכה חתומה
בנו סתי מציאות גם ארבע יצר טוב ויצר רע הנקרא אים סמל וכתס רל'
והנינס ססודס ארבע רוחות הנמצאות עם ספע הלחות הסופע בנפס אסר
הוא התחלת הארס והוא תכלית הפח וממנו יודע היות תכלית היר די
ואבן ספיר לעלות עם לבנת הספיר סזו אבן טובה וזו אבן טובה אך זג
חלוטה כחולשת הלכנה וזו סוקה כחוקת האבן ססודה החמה וכאסר
הלכנה מקבלת אורה מהחמה כן הלכנה מקבלת ספע מהאבן והסודות
את לכ האבן וסני לוחות האבנים לעדות וכן אבני סהס ואבני מלאים
לחפור ולחפן :

עקר סדר אבני שיש טהור

אם

אודיעך סוד מצוה אחת ממנו תרע בלי ספק כל סודות
מצות התורה ועל כן אזכיר לך מהס סוד מצות לא תלבס
סעטנו צמר ופסתיס יחדו והקבלת מן התורה שוע טווי ונוז נוטריקון סטן
ועל כן מדברי הקבלה נזהר מכל חלקיו או שוע או טווי אונוז ובחברך
כל כנויו סין טיתנון תרע כל סודו ומציאות ענמו : ופסתיס ופסתיס סוים
בענין ובמנין וסודו מצורף משני יצרים נפשות והשרש לא תלבס סעטנו
נסס מצורף יתיחד ואס תלבס סעטנו לא יתיחד ומחה י' את סמו מתחת
הסמים והנה הוא אומר מחה אמתה את זכר עמלק וזכר ג'כ תמחה את זכר
עמלק מתחת הסמים לא תסכח ואמר כי יד על כס זה מלבמד ואחר שהוא
כן ראה הועילה המצוה הזאת לבנו והיא אחת מן המצות הנראות קלות וכמה
חמורה ורע שעל זה אזל הוי זהיר במצוה קלה וכו' : וזו היא אחת מן
המצות שאומות העולם מסיבין עליהם והסטן מקטרב עליהם ואס כן
כלאים מוכן בסוד כסמו ג'כ והיא כף למד אלף ווד מס : וסאל מיכאל
והוא יגיד לך סודו מוכף למס מאף' לדין והפך ענינו ותבין נסתרו ואינו
רשאי לכתוב זה מפורס מפי סכנת נפשות אבל כראשי פרקים אנדיעך
זה שהנפיוחה סכאפיך כפולה ומדלגת מרס לרס וכן המספט והחק מדלגי
ממרה למרה ותבין זה מחק ומספט סכהס העולם מתגלגל וכדאה לי סכבר
גליתוך כל טעמי תורה והיא להסיר עבודה זרה מהנשמה הטקורה שלס
פע זיס ביום לפחות והנה אחר ותשעה יורו על אחרות סעה כאחרות
הסכל שהיא אחרות סלמה והיא סכינה אחת והכן זה : ואס כן לפי מה

בגלית הנחזה כלו האלפי מציאות כל איש ואיש ממנו והנה בן בגב ובן
הא הא שני ערים כשרים על זה והנה ככל זה הענין עדין לא מצאנו
יתרון באיש על איש כי כמו שאני נבראתי כבוד הכולל כב' אותיות כן
נברא כל מי שנברא ממין האדם : אמנם צריך להבין היתרון ואין ספק
כי סיתרון והמעלה אינו אלא במלחמת שני יצרי שאם נצח הרע את הטוב
הנה זה האיש מתחייב מיצרו הרע שיהיה רשע עבב כל עוד שיעמוד בתר
הנצח על ראש יצר הרע כי הוא ימשכנו לכל אשר יחפונ שהוא נאות
לכוונתו ולא ורצה הגמול כי לא יכיר מעלתו וזהו הענין שיכריחוהו לומר כי
בשרירות לבי אלך וככך יצא לתרבות רעה ולא יקרא אחר כאשר היה אחר
במציאותו אבל יקרא אחר כלומר זר מקונו ועובד היצר הנק' עז ומטריח
את קונו להגלית ממזרים כרצונו וזהו באמת יצר הרע שהוא מושל מקסיב
על דבר שקר כל משרתי רשעים וכדרך הזה הכריע עצמו ואת כל העולם
כלו לבק חובה התראו אתם קהל ישראל אם יי בקרבכם שהאיש אשר זה
תארו וכמסך תמיד אחר שרירות יצרו שראני שאכתוב אני או זולתי עליו
שזה האיש יש לו חלק לעיל הבא ומה מהוס לתורה ולמציה ולהשגחה ולגמול
ולעבם והלא אלה דברי הכופרים בעקר שכ עליהם אמרתם שוא עבוד אלה
ומה נצע כי שמרנו משמרתיו וכאה התשונה לזה נשכתש וראיתם בין צדיק
לרשע וכו' אבל מי אשר אלהיו בקרבו לעזרו במלחמתו ויצח הטוב גוב על
יצרו הרע ער שהוא קשרו בחבלים חזקי כרי שלא ישמט מתח' ידו ועובר בו
אדמתו בדאני כפי צרכיו כשור בקר כיווטועבו כחמו במש' כנר להכביד עולו
שלא ישמן ויבעש ואז לא יהיה צריך להלחם עמו בכל יום אא כמי שר וכב
על גמל גדול ומנהיג תמיד לרצונו : והאיש אשר זה תארו כנר לבש
בברו מלוכה וישמש בכהונה גדולה לעבוד את קונו מיראה ולרנקה בו
מאהבה ונתן כתר תורה על ראשו בעבור הנצחון הגדול אשר נצח מלך
גדול וכסיל והוא היה מלך מסכן וחכם ועל זה נאמר חונה מלאך יי סלו
אמנם הברל העבודה היא כהברל המזון ממזון על צד המשל כי השעורים
כשיאכלם אדם יולידו רס בהמיי כי הוא מזון בהמה והמים הם מרונים
הצמאים והיא משקה כל חי אבל החטים והייז הם מזונות אנושיות ואינם
סוים במעלה וכשמחה וכפעולה לכל כן התור' כלה כפשוטה אפי' בקריא'
לכר מכלתי הכנת דבר ממנה היא מחייבת חיים לכל ישראל וכך עשוי' מצוה
אחת כפשוטה בלתי הכנת דבר ממנה היא מחייבת חיים לעושיה בעונם
הבא אבל אין חיי מסהרבי ע"ה כחיי אחד ממנו כמו שאינו משמח שתת

המים למין האנושי כשתיות היין ואין חיי מי סידע מעט או מרובה כחיי
מי שנה ידעי כלל כהמון העם כי אעפי' שכלם חיים ואפי' במדרג' האחרונ'
סלא עשה לא מנוה ולא עבירה הכל פנה במין החיות ולכלם יש חלק לעולם
הבא הנה אין מי שיקטה על מי פאין מדרגת חיים פנה סלא נברלת
במעל' תכלית ההברל כהברל מדרגת מלך הגדול ממעל' עבר הפחו' הנמכר
בדמים ואעפי' שסניהם נקראים אדם וכאשר ראינו אנחנו בעלי העינים
סהסם רצה בנו וכחר בנו וקרננו לעבודתו שמחנו שמחה גדולה והוספנו
חכמה עם שמחה כזה וכאשר קרננו הוח קרננו גם אנחנו אליו ואמר
לכל א' ממנו כזה ראה וקדש ועל כן נאמר אם כל דרכי מצות השם קדש
יריעת אמתת שמו וצדופו הוא קדש קדסי ואחר שהודענוך כל זה שלחיד
ואכול מפדיו וחיה לעולם . וע'תה הגן בדרך אך את נפשו שמור :
סוד ספורי התורה : עקר סוד ספורי התורה עשרים ושתי' אותיות התורה
קדש קדשים המה ועליהם בא בסוף מסכת אבות בן בג בג אומר הפוך
בה והפוך בה וכו' ועיי' כמה שקבלנו וידענו בהם בלא ספק פשני השמות
הזכרו כפולים בסוף המסכתא הרנחנית המחוברת על פי רבן קדיש
דארעא רל הא הא ההה היו כפגלים לגלות לנו בהם סודות נפלאות
וזה שאחר שהזכיר על כל מדה טובה ועל כל מעלה שכלית חזרו לבאר
תכלית הכוונה גרמזו לנו סוד הפוך כב' אותיות גרמזו לנו שכל העולם כלו
בתורה ואנחנו כלנו בתורה כאמרם הפוך בה והפוך בה סמא דכלא בה
וכלך בה : ובה תחזי ומנה לא תזעובה אנחנו רואים וממנה אין לנו זזים
ואין לנו מדה טובה הימנה וקראוה מדה מפני שהיא באמת מדה מורה על
כל המדות העליונות והתחתונות . ולפי מרותי מתנהג הכל והיא מדה כנגד
מדה ואם כל המדות בטלו מדה כנגד מדה לא בטלה ולא חנטל לעולם .
והסוד מדת הדין ומדת רחמים ועל כן חתמו על זה לפיכך צערא אגרא .
ואמרו שהיא טובה שמספרו כב' וכך סוד בג בג וסוד הא הא יחד טובה
והסוד חצי וחצי מדה כנגד מדה גב אהגב אה הרי אהוי : וסוד בן בן לעד
גהכל נכון ואיני רשאי לגלות יותר מזה כי אם פנים אל פנים פה אל פה
והחכם המקובל יבין ברעתו ואמנם סוד מדה כנגד מדה הענין המעון והוא
המניע וסוד עב בגול ואם אבא להודיעך סודו חכינהו בקלות וסוד מאמר
יי למסה הנה אנכי בא אליך בעב הענין וכל הדם גלוי ועל זיו כתבנו ספרת
תורה על גויל סוד מדה וענינו ארדס ארדס והכינהו מאר ואמנם מה
אוסף לרב' אחר שאני אודיעך סכל אות ואת סים בתורה ואפי' בעני' דבר

ספור סקרה לכל מה שחכר באמתתה הוא ענין אין תכלית לו כמה שאפשר לחנין בענין האותת היא וכמה שים בה שלא יגיע דעת האדם להשיג אפילו קוצו של יוד כי יש בחילוי תינים של הלכות קצו ביותר מזה וכך כתב הרב הגדול הרמב"ם ז"ל בפרק חלק אמר שם בענין שאמר רוד גל עיני ואביטה כפלאות מתורתך ובענין העיקר השמיני שמפרט אמר לשם כי כל אלות שים בתורה יש בה סודות וחכמות גדולות למי שוביניהו האל ולא יושג תכלית חכמתה כמו שכתוב ארובה מארץ מדה ורחבה מני ים וכך אמר בכל המצות וזה דומה למה שאמר הרמב"ם שכל התורה כלה סמותיו של הנה ואם כן מה צורך לפדס לך אחר זה מהות ספורי הקור' סכב' התגלה לגמרי אפילו הענין הקל שם המפורס הוא

סוד מים העליונים

הי כל צמא לכו למים הנה המים נודעים בקבלה ושאבתם מים בשטון ממעיוני היסועה והנה עץ החיים מהלך תק' סנה וכל מימי בראשית מתפלגין תחתיו וכשאתם מגיעים לאבני שים טהור אל תאמרו מים מים שכן כתוב דובר שקרים לא יכון לנגד עיני והרקיע עצמו מן המים נתהוה והמים ההם הם מים בכח אצל המקובלים אואל המקובלים וכפעל אצל הפעלים ודומים למים בעצם על נר ההמשל והקול והממשלה כו קול י' על המים מים רבים כקול סדי ומקם נשפעים מעט מעט ומרנים הצמאים תמיד ופעמים שופעים לרוב ושוטפים בני המכול המתחייבים בחמם המשחיתים דרך הכסר שנאמר על העושה כן כואף אשה חסר לב משחית נפשו הוא יעשנה ומימי היאור נהפכים לרם וכל תקופה לעד נסתה וכל מולד לעד נגלה כו אין נולד בלא מים והנה בבשר הערלה להסיר לב האבן ולחדש לב בשר וימס לב העס ויהי למים כי מים רבים לא יוכלו לכבות האהבה וכו' והנה נהר יוצא מעדן להסקנ' את הגן ומסס ופרד והיה לארבעה ראשים :

סוד הנבואה ומאמרי רוח הקדש והשתופים סוד ברוקים
כי כל נביא מהנביאים הראשונים הוכרחו לדבר מה שרצו ולחבר מה שחברו עד שתמצא מהם רבי' אמרו שאין דעתם

לדבר כלל כפני המון עמי הארץ הנאברים במחשכי הזמן והשפעה האלהי השופע עליהם מכריחם לדבר ואפילו יגיעו להם בזיונות כמאמר הנביא גוי נתתי למכים ועוד אמר הק' יי' אלהים יעזור לי וכיוצא בהם הרבה כדרך כל אוכיח וכלם אומרים לגודל פחיתותם אויל הנביא וכך עלה קרח עלה קרח ויש מהם סכלן ויש מהם כעסן ויש מהם רחמן : כל אחד לפי סימטתו טבעיו והרגלינתו לפי רוב פתיות העס ורוב רחקס מן האמת ודעים הנביאים שלא יוכלו להפך רצונם ודעתם מענין המחשבו השקריו סביריהם וינטרכו על זה לבלגל דעתם תחלה מהרע אל הטוב ואחר כך ליער עליהם הקלנה המכהלת רוב דעת בני אדם להפכים בלבם צור קטן לפי כח דמיונם ולהוריעם כי נשונם לוי יתכרכו בשפעה הנרכה ואעפ"י שזה כלום מכלל עיני הגמול והעונש באמת לא יכירו העס איך הוא בא עליהם מה אס על ידי אמצעים רבים או בלא אמצעי כלל ומעט מעט יגלו להם ככלל סוד החיים והמות ואם ימצאו מהם אישים שסכלם זך בראותם דברי הנביא בשפרו או בשמעם דברו יעירו משנת המות ויתחברו לנביא ויבקשו מזנו על כל פנים להורותם ההפרש הגדול הנמצ' בין השכל והדמיון והוא יגרה להם הדרך האמתית ויבדילם מהמון העס הגדל ננחי ויחיה אותם בסוד האמת ויודיעם מהות המות ויעלם משאול תחתיו עד התדבק' בשם יתגדך אשר הוא שיינו ואורך ימימ באומ' כי היא חייך ואורך ימך זה הדרך מהנביאים כלם עליהם השלום ואמנם עתה אנך בדרך זו תלך להבחין בה בין חיים והמות והטוב והרע ואומר כי התהלת אמתת הנבואה היא דבור פנימי נכרא בנפש בשפעים לשונות ככב' אותיו הקדש וכלם מזורפים בלב כצרוף האותיות בכח מוד הכח הרברי כפעל מוד השכל השועל האלהי התורני הנבואי וממנו יספע על הכח הדמיוני ומהדמיוני אל המעורר ומהמתעורר אל הרגשי ומהרגשי אל הצורני המצויר בפפר ועוד ישנו חלילה להפך וביע קל מעלה ד והויס' ד מן הצורני אל הרגשי ומהרגשי אל המתעורר וממנו אל המרמה וממנו אל המדבר הפנימי הנחשב המצויר וממנו אל הנבואי וממנו אל הפועל וידבק בו השכל אחד רבוי הרגל חזק ואמין עד טוב הנבואי האישי החלקי בצורת פתיו כלליו תמידו נצחיו כמותו ויהיה הוא נהוא דבר אחד : לאחר שהורעתך זה אהאך דרכו כלה סלא תשכחנה לעולם והיא זו בעת שתדע בעצם סנסלמה בסלימות המדות הטובות המעירות על צורת הכח המרמה ועל אמתת מהותו אהאך ותדע שנסלמה

ביריעה מרותה הירושית שנהם השלם נוהגתמיד ותרדוף דעתך אחר
שכלך להדמית לו נהם כפי יכלתך תמיד ותכיר בשכלך טכבר בטלת
הכחות הנקראות מותרות ממך וכל כונתך לשם שמים ואתה ירא את
יו תכלית יראה אמתית כמו שאתה היית מתירא ממלאך המות בראותך
אותו כלו מלא עניו ונשאלו אם שורפת ונימיכו חרב פיפיות נוקמת
נקם בריות וכפיו לפירוי אם והוא בא עליך ושאל ממך לתת לו חלקו
מעצמך והוא חזי מציאותך על דרך משל והוא מבקש לחתוך איבריך
אבר אבר ואתה רואה הכל בעיניך ואחר כך אתה מבזה כל אבריך
הגופניים וכל כחותיה בעבור יראתך שנתן לו חלק קבוע למלאך המות
הגרמז אשר הוא יצר הרע והוא יצר הרע והוא כח הדמיון שכלבך
השורה על מונחך והוא חכם להרע ולהטיב לא ידע והוא חונה על לבבך
בענין בלבול לב ולב ופעם נגלה לך להמיתך ולכלוע מלתך אם לא תעזור
לך צפורה אשת משה להיותך חתן דמים למולות ותמול את ערלת בנה
בלקחת צרובכריתות ברית ופעם נסתר עמך עד שאתה חושב שלא
תמות עד שתזקין ואף על פי שהוא עומד לפניך ורואה עצמך ואתה אינך
רואה ופתע פתאום חוזר עליך ומבקש פתאום חלקו וכך תמיד
עת אחר עת עד יום מותך ואחר כך תדע שכל זה אינו מזיק לך טכבר
היה מצוייר בלבך טכצורה זו היא פרידת הנפש אשר היא חלק יי אשר
לישראל והיא הנקראת כנסת ישראל אשר כנסה וקבצה כל הדבור תחת
כחה השכלי הנק' כנסת ישראל העליונה אשר היא אם ההשגחה כלומר
סבת ההשגחה והיא האמצעית בינינו וביני ה' ית' והיא התורה הנשפעת מן
כב' אותיות הקדש ותדע שכל איברי גופך מצורפים כצורת צרוף האותיות
זה עם זה וזה עם זה ותדע ג' שכל שאתה מחנה אלנו כלם יחד ואתה
מכדיל בין צורת אות לצורת אות ואעפי שחומרים אחר והוא הדיו וכדגוע
גטן אתה מונחה את כולם מן הלוח כן המלאך ההוא יעשה לכל ליחותיך ולכל
אחד מאבריך עד שישיבם כלם אל חומרים הראשון רל' ל' יסודות ואם
תחכם עני ותחשוב כי המנת אשר הוא כך כבר הוא עמך תמיד וכאלו
עברו ככל ימך ולא תחשוב מה תאכל מחו' כש מחרתיים כש לשנה הבאה
או יותר רחוק מזמ ותחשוב טכבר אתה עומד לעול הבא היו הזה בהיותך
בזה כי מה חפץ בחיי החי השפל אם יהיה רב אנמעט לא העריך המרבה
והמאשיט לא החסיר אם כן עקר הדברים להסליך הכל אחרי גוון זולתו
השם המצוייר כנפשו כאמתתו אשר הוא חייך ואורך ימך ולא תשים פום

מחשבה בעול בעצמך על דב' בלתו ית' כי אם לפי ההכרח אם יזמן שתחז
עת או עתים תחקור פעולות יי תמיד כרי שתתעלה בכל יום ותתקרב ליו
על דרך האמתית ואח' תשים דעתך על כל מצוה ומצוה ועל כל דבור
ודבור שבאותיות התורה ואפילו אם תחשוב באי זה לטון שתרצה במה
שתדבר בו פעם בפ' מחשבת לך כדבור המדובר בתורה ופעם על פי
הדבור הנקרא תורה שבעל פה ופעם על פי הספר המחובר וכפרט ההגדר
והדרשות הנעלמים בגלגול האותיות ופעם לעיין בצורת האותיות עד
סתבתם כפי מה שארדיך אליו עתה הנה ידעתך ההכרח שתשיג ידיעת
השם ותדבר עם השכל הפועל והשכל הפועל ידבר עמך כפי כחך ותחלת
מה שתפעול בהשגה העליונה הזאת האלקית תתחיל לגלגל התורה לפי זאת
הצורה במכתב אותיות עתה תגלגל אלה האותיות
העשרה ותחכרם הקדש כלם תחלה יחד במכתב הנקרא
צמטריא ראשון מוכרח כמו זה אותיות הקדש
בצמטריא עלים תתלב' ואחר כך תעשה מהם חסכוניות כפי יכלתך
שיעשו אלק ומאיתים ושלשים ושתיים כגון אמרך אותיות הקדש שבצמטריא
התורה האמצעית וכך תאמו עור התורה כד לא וסודו גדול רגל והוא
עין החיים וכך תעשה תמיד אם יצא לך דבר מוכן סמרהו וזכרהו ואם לאו
זכרהו כמספרו כי רוח הקדש הוא והוא יוליך אל דבר אחר מוכן יותר
ואם לא תבינהו היום תב' נהומחר כי לא דבר רק הוא ואם רק הוא מכס
הוא רק מאך הוא רק אך כלו הוא קדש ואפי' הרע שבו הוא טוב והנה
אתה צרי' עור דרך אחרת והיא זו החל ועשה ממנה סתי אותיות הראשונ'
מ כרחות לשון ונתפרדנה לשנים ויהיה
הדבור היוצא הקדש מפרידת תחלה כ' ואח' כ
חכמה אל סוף האותיות ותעשה מן הסוף
ראש ומן הראש סוף ויהיה הדבור שבי' ועוד הפך סוף לשון עם ראש
הקדש ויהיה נה' ועתה חכר קבל ויהיה הדבור כלו שכינה הנן שני יצרים
גכן השאר והנה תעשה בחנרך אותיות כאשר עשית בהפרידך מותם כי
חסוב שיש לך תשרק וחכמתם להיות מספר אחד והוא אלק ועוד הם אחד
בחזרת חלילה כי כל אחד הוא אלק וכל א' הוא אחד ועל כן נקרא כלשון
הקדש א' אחד ואם כן לפי זה הדרך הנה עשר' הם עשרה כי הם רבי' ואי
בשום רבני יותר מעשרה ואם יראה לך כי יש בשום רבני יותר מעשרה
אינו כן אלא שהנישנים על עשרה הם נולדו ממערכתם או מכפלים או

ומחברתם כגון יא' כהיא תכלית מערכת יור נחנור מערכתו אשר היור
הוא תכלית כל המספרים : וא' הוא ראשית לכל המספרים והוא ראשית
מערכת יור גם כן ועל כן אל תחשוב כי תשרק הוא א' והנה תזרפהו
תחלה וזרופו עולה כר' דבריו וגם תמצאהו מחובר שתעשהו מחובר נפרד
והתחל מן תיו ועשהו קס' או יסק' וכך שזי' וכך ספך' וכך שעל' וכך ססס'
וכך סנכ' וכך תעשה מן ס' קר' אורק' וכך רזי' וכך רפכ' וכך דעל' רסס'
דכז' וכך תעשה מן ר' קק' וכך קזי' קפכ' קעל' קסס' קכז' ועל אלה כנה
מה שתוכל לכל אחד והמרזק כזה וזרף זו עם זו והפך זו עם זו ואל תזוז
מדרך זו כי היא דרך עץ החיים ונקראת גלגל הצירוף וזה דומה אל פעולת
צרוף וכך תעשה מן ז' פעם הלך ז' ותעשה פי' ועו' עב' סל' נמ' וכך תעשה מן פ' עו'
סכ' כל ממ' וכך תעשה מן ע' סי' נכ' מל' וכך עוד נמלכו' מו' לך' וכך לי' נכ'
וכך בו' וכך י' ועוד י' נחלק לאט' בח' גז' דו' ה' ועוד ט' זכ' וג' אח' כז'
גז' דה' וכך אז' כו' גה' רד' וכך או' כה' גר' וכך אה' כר' גב' וכך הרגב'
ארכב' וכך אג' בכ' וכך אב' וכך אא' אמכ' : א' אינה מקבלת חלוקה ולא
הפוך כשהיא במעלות הראשונה שאין לה דרך להתהפך ואף על פי שזה
יקרה לכל אחת מהם כשהן לכדן שההפוך אינו אלא במציאות ב' אותיות
כגון אב' שעושה בהפוכו בא' וכך השאר כולם בדרך זו והנה אמסול לך
מסל באחר מן הדרכים ועליהם ההגם כל דרך מאלה חסונ' אשים לך נמספר
מנוי מאה וארבעים ופסה' שים לו מספר מועד אחד ראשון קבוע ויעלה
לך המוכרח קמו' וזנה תרצה לרעת מה יורה ותזרפהו והוא מקבל ששה
צדופים כאלה רמו' ק' קוס' מוק' וקס' ומק' הנה תדע הראשון והאחרון
כבאן חסר כפי ההשתקה א' אחור וקדש צרתני וה' דס אילן הפוך
ותשת עלי כפכה סודו ותשת עלי הפכך ועל כן מלא בהא' . והנה אם כן
אדס האחרון הפכו של אדס הראשון והנה סוד ראשון כרו' אס' וסוד
אחרון כרו' אח' והאח לפניו מבוערת מערכות ודעם : והסוד אס' צורת
אח' גו' . והנה יש מאין וזה אור שמי' וזה אור מחו' וזה הח' מה' וזה
אור הש' מה' והכך אלה הנפלאות הנרמזות ותמצא שם המיוחד ממכינו
המופלאות ותרע סוד מחדש שבכל יום מעשה כראשית . ותכיר חסך ספר'
חיים והנה תמנה תמו' ותחלקהו ותחלל מן ק' ותעשה זימו' : ועוד פכמו'
ועוד עלמו' . ועוד סממו' :

סוד המועדים הקדושים

נקראו

פעם נרגל ורצה לגלות ל' י' סוד פעם נרגל והודיענו
כי כל הגעים אשר על פני האדמה גופם ערל ואינם
כי אם גולם ועפר כמו שכתוב על המין וייצח יי' אלהים עמר וכולו
ושתף אדם עם עפר אפרו ערס' אפר' מודע אפר' עמר' ועל כן
הנחילנו ראש רעום להכדילנו מכל גוי שהוא חול אצלנו ואנחנו קדש לנו
והס דם ואנחנו דת כי מימינו אס דת למו והגיד לנו סוד מועד שהוא
מלסון ונועדתי לך שמה והוא עמוד שהכל תלוי בו כי ענר קץ למועד
כי למועד מועדים נחוי ישלם קץ הימין שהוא גורל דניאל בסוד גורל
אחד לוי' וכל רגל גחל והער כי הוא חסר וז' בתורה תמומה וכל פעם
ק' פנימי נעלם רק פעמים סודו יגידנו לך עמלק . שמים לרום
וארץ לעומק ולב מלכו' אין חקר כי כבר זכר לפני זה כבוד אלהים הסתר
דבר וכבוד מלכים חקור דבר עמק רום ועמק תחת ססודס תר חתום
וכל ת' הוא פעם כענין ובהגיע תר נערה וכך תר אסתר תר כף ז'
זכות או כף חוב' כי כף זכות וכף חובה כללנו עת קץ ועת הוא מועד כי
עת למועד והנה פסח כי בניסן וכך סוד נ' בתסדי והסוד כי ביה יי'
זנר עולמים נתן סיפור יסיר מה שנתן סודס תנין שרים החומר
והצורה שני הפכים וכך תשריעם ניסן שני הפכים ראש חיים ואב מות
והנה כשאר להודיעך סוד מדה והוא סוד חג שבועות היא שבועה שבועות
תספר לך . ותמצא הסוד גלוי ותכיר ממנו ענין זמן הגולה וכשלתם
יהיה גלוי כל הסוד לכל העמים להיות היהודים עתידים לשלוט האמה כ'
בסוכאיהם כי נצחנו בפ' ר'ים כאשר המן הפיל פור הוא הגורל והפך הוא
כי ליהודים תהיה אורה ושמחה וששון ויקר . כי על פי הגורל תחלק
הארץ וזהו סוד כל מועד על דרך סמיסין ויוכלות לשלט היהודים בכח פ'
בפ' ר'ים על אומה ולסון ע' שנסן הכירה מהורו ועד כום פי' מסין ה'
העולם ועד סוכו והמקובל מסוד המדות אשר הרמזות עליו לערות יכין
כל מה שרמזוניהו . והנה ראש השנה קדס ג' אכל יום הדין הוא . וסוד
הדין יום אחר והוא יום אחד בשנה חמוכ שנה והוא יום הזכרון יום ת'
תרועה . יום תעורה כלומר להתעורר אל הסנת האמת ביום תרועה .
הנה המועד מבואר כלנו לפי הקבלה והוא יום מקרא קדש ופסח' ושבע'
ושכות' בהם זמנים ביום חג המצות זמן חרותנו סנו יצאנו מעבדות

מעבדות לחירות בזמן קבוע ובע ידוע ובמועד מועד כו לכל זמן ועת לכל
 חפץ תחת השמים והנה מלחמה לוי בעמלק מדור דור : בסוד זה שמי
 לעולם וזה זכרו לדור דור וענינו בסוד נסתר יזל מהם עלים והם פלטה
 סמות של השם המפורש המועד לנצח בו את הכל וראשו קדם ראש להם
 רל שבעת ימי הפסח ופוכו קדם ותוכו חול מקרא קדם וכו' חג הסוכות זמן
 שמחתינו שבו שמחנו כשנחנו מכל עמל וענוי כבוד ככוננו ושבעה מהם
 כית רינו ושניב סניב הקיפוננו אחרי שנתכפרנו ונמחלו ונסלחו כל עונותינו
 ונצאנו מדירת קבע וישכנו בדירת עראי והבן זה מאד שכך דרך הנכתב
 והנחתם לחיים . לזאת מזה ולשבת בזה ובפסח אכלנו מה זלי אש ומנות
 על מדורים וסוד מדור יורה לך ענין נסתר ועיין בו ורעהו וכך זלי אש והוא
 מה אכל מנות ושמרתם את המנות שהם המצות לבלתי שתף המעכב שהוא
 שאור שבעים המחמץ הכל עד שיכריח והחכם הקדוש גלה זה באומרו אני
 לוי מוצרי אני לוי מיוצרי וזהו הסוד לב בפסח כמלך במלחמה ועוד נאמר
 ראשון רבון כל העולמים גלוי וידוע לפניך שלבי לעשות רצונך ומי מעכב
 שאור שבעים : וגם סכות ראשו קדם וכידוע ארבעה מינים שכלולב
 ובהם אנו מהללים את יו' בסוד הנטילות והתנועות כי כלולב נטילה וכידים
 נטילה והסוד דוד וככפיים נביאה והידים והלולב כללים ונמסרו לכל אכל
 הכפיים לכהנים לכו ומיני הלולב סודם אתרוב' ומין השם לבדו והוא שבו
 גבר אונת ימין ולולב בשמאל ה' שבו לב מלא וסודו למד ונלמד בית ושני
 מניינים מחברים לוטם האחר הדם וכבר בארתי לך סוד הידי וצרכ' לנטילה
 בשלש מיני מים ראשונים מנוה אמצעיים רשות אחרונים חונה ורעם
 מסוד מים העליונים והוא הדין לשני שמי ערבה שהוא עזר כנגדו זכה
 עזר לא זכה כנגדו להלחם והוא עברה והוא הרעב והוא הכבוד והוא
 הרובע לפתח חטאת רוכץ והוא הערב והבוער באש יחד ורעהו : והנה
 הדם וערבה יגידו לך סוד הארבעה עם אתרוג ולולב והנה נ' ימי הסוכות
 אחר יום הראשון חול מקרא קדם ניום ז' ערבה כלומר נוסף כלולב עוד
 מהקף הטבעי המושפע ומקיפים ז' פעמים בו כנגד כל הימיוס ח' שהוא חג
 סמיכי עזר יורה על עת הקץ אשר בו יתענג יצר שמח שהו' יום שמחת תורה
 והנ' שבעות זמן מתן תורתנו והוא יום א' מקרא קדם נולד אחר ספירת
 הרעם אשר אחריו האש והעמר מדה קבוע והיו יום והנה האד' וסודו ילו'
 ולנחם עם תלוי שזה אומר ולי וזה אומרת לוי . והסוד תשרי בסוד ראשית
 הכרחי ואלה שלשתם זכר לציאת מצרים זכר למציאת מצרים והנה סודו

זכר למציא זכרי וסמי שהכל תלוי עליו כלומר בהזכר' שם האפור שנסמו
 ית' ואמנם הנה יום שבת מתגלגל משבעה לשבעה ימים הנושכיעים את
 העולם במחשבות נספירות והוא כלו נורות ומתחדש יום שבת תמיד כו
 הוא סמות וסודו טין בית תיו והם אותיות השכל והם ספי בונות כלומר
 סתי תיבנות מסתירות הבנה נסתרות בהנה כי ההבנות סתרים גם ההבנות
 סתרים ואמנם יום כפור הוא יום אחד בשנה ורומה בקצת לראש השנה
 והוא י' לחדש תשרי ימר כופו והנה צום כפור מזר כו פו כו מפי צר פו מכי
 והזכאי זכאי והחייב חייב כי אז ידע סוד זכאי וחייב נבאס לפני הדיין
 אשר הוא עד גם דיין ועל כן שלשתם מועד : סכ' תכפור מוסך דעת כפור
 כן מפורש ברכות אתרו שופע ברם והכונים ואמנם מועד מיוחד לתקן בו
 מזון הגוף אבל סבת יזיק הגוף מן המותר בשמי רק כפור איך בו שום
 מזון לבג כי חמסת תענוגי הגוף הדומים לחמסת החושים הם בטלים
 כיום הכפורים והנה ראשי חרשים זמן כפרה לכל תולדותם והנה בו
 שער לכפר כמו בכפור שער לכפור ותבין כל הסודות ואתם התפללות כלם
 והעד הביאו כפרה עלי על שמעטתי את הירח והוא האחרית כי הוא עטרת
 תפארת לעמוסי בטן ורעהו :

עקר סוד עבודת השם מאהבה

זהו הסוד המופלא המכוסה המוכחר הוא שקול כנגד כל הסודות
 סבתורה ולא האציה הזאת העבודה המופלאה אשר נגדנה הנה כי אש
 בעבור שיגיע האדם לתכלית מה שאפשר לו להגיע מהמעלות האנישיות
 וקאלהיות : והנה היא אחרונה לכונת מציאת האדם המורכב מחומר
 ונורה תחלה ואח' כחפס נאח'ב מסכל בלתי נכרר מכל הנמר ותכלית
 המעלה הזו תלויה ביד האדם בכח וכידה' נפועל' והבן זה הסוד וסיס
 דעתך אליו כי בו אודיעך הדרך הישרה אשר תלך בה לעבודת ה' מאהבה
 : והוא פתדע כי זו הדרך קושרת ענין הנבואה . והיא שתהיה
 ירא וחרד לעשות כל מצוה ומצוה ותעיין בשמה ותעבנה לשמה ותהיה
 אצלך שלמה כשתעשנה בחכמה : ואחר שתכירנה תזרפנה כאשר
 ארמונה : כגון שור וחזור שזה יודע קונו זה מכיר מקום מונו :
 ואמנם סוד חורש וחומר נושא . ועל כן נאמר לא תחרוש בסור וכחמור
 יחדיו : ולא תחרוש כמו לא תחשוב מלסון אל תחרוש על רשך רעה
 כלומר לא תחשוב בו מחשבות יחדיו שאין בהם ייחוד כלל . ופג'תם

סוד גועה חמור נוער זה יוסף וזה יששכר עלה סוד עלה כור
על ראסי תורה אמר אמצעיים ונפל סמה סוד או חמור: ויהי לי סוד
וחמור מסמרה ראסונה חמור נוער גועה נוער רגע ועונה: דרכו
סל סוד עוכר אדמה: דרכו סל חמור נושא מסא כי תראה חמור
סונאך רוכן תחת מסאו וסודו וחמורו הנה סניהם לעלס נזכרים: וזה
יחיו: וזה בהמה טהורה ומסנו כבדא העגל הלעב הסאכנים וסורתו
כמרכבה באמרם עליהם הסלום לא דיון לישראל שעבדו עבודה זרה לא
עד סהמיטו אחד מן דטרומולין מלת יונית ופירטו מרכבה מרובעת
מאותו סוד תכין זה כלו ומחמורו סל מסיה סהוא עני ורוכב על חמור ועל
עירבן אתונות וסהוא בהמה טמאה תכין זה כלו ומפני זה הענין סזכרתי
לך אצטרך בהכרח להודיעך סאתה צריך בהכרח לדעת מהותך ואמתת מ
מציאותך ולא תוכל להכין זה ער סאקדים לך מעט דכרי וזה סלה סאואר
אותך בכלל על: דהגדה וספור כמה סהתכא כמופת תירוי מקובל ומוסכל
מורגס בחושים ומצוייר בסכל: וזה פאתה יודע כי חמרך הראשון
הקרוב קוא ספך אביך ואמך וסמו סכבת זרע או טפת זרע ויהי טפה
סרוחה אשר סופה חדשה ויהי עפריות וכללו עפר ספירות והסוד עת
זפרי וענינו עות המלה הנוללת מכין התורה תריג מצות התורה ויהי
מלת הערוה: והנה עריון לאבלו עריות אכל סכבת זרע ויצן והנולדת
מקרה או קרי וקוא קסס קוא מהיצר וקוא המצרי אשר הבה מסה וקוא
אל סרי וקוא אלף למד סין דלת יוד ומנהו ותכירהו ואס זכה קוא קסס
קוא מסה קוא האציר רקמה קוא יקר מאר וסוד ד' לחותיו קס ארוס
לכך סחיר ירוק והסוד מרה ארומה לחה לבכה מרה סחורה לחה ירוקה
וכהס נכרא וסודס ממלל יואס ולילה כלומר יוס וליל והסוד מה אס מה
אס: מו מו לילי: מו מו: לי לו: זאחד סיצרתך בכך הנה עצס חמרך קרי
עקרא יס וזכא מאין וסניהס תהו וקוא סס הגלגל יס מאין אנו יס
קוא סמי ורעהו וסוד יס מאין יודיעך אמתת ימין וסמאל כי ימין וסמאל
תפרוץ וזרעך גנים ירס והנה אס כן יצירתך מצד גופך הגהו סכבת
זרע וקוא קרי וכך יצירת הסוד והחמור מצד גופס סכבת זרע והכל
קרי: ועל כן התורה מזהרת ואס תלכו עמי קרי וכך רבים כלומר אס
תאטכו אחרי כדמות הגוף וכמדותיו וואס אויב גוף אין המטבת
מחשבותיכס אמתית מוסכלת כי אס סקרית מרומה אחר סהסווי כדרך
סכבת זרע כדרך אחד כלל תוספת וכלל גרעון וכך הפלוסופיס אומרים

כי חומר האדם הקרוב הוא חומר בעלי חיים הקרוב כלומר זה החי נסר
ורס וזה המדבר כשר ורס סהס כלל ספק מלאכי המות: ואמכס לפי זה
הענין תרע סאין הפרס כזה כיך וכין פאר בעלי חיים לל בחומר: כי
חמרך וחמרנו אחר ואתה והחמור סני חמרים נושאוכ כורה אלל סהצורות
בלתי סוות: ולחמור מין מיוחד ואמנס הוכרלו הרחמים מצד סורותיהס
לא מצד חמריהס כלל בהבדל סורת השום מצורת הכינה ססני החמרי
סויס ר'ל מ' יסודות והצורות מסתנות: והנה יפ לחומר פס נקכה ולצורה
זכר והבן זה ואס כן אין יחרון אמתו בעבור הפרס הצורה כמו סאין
הפרס אמתו בעבור הפרס החומר והפלוסופיס כבדו בארו כמופת כי אין
צורה מאלו הצורות הטבעיות כמצאות בלתי צורה: ואחר סהוא כן ראה
במה הבדל מהסוד והחמור אס תרצה להנצל מן החשך אשר נסקעו בו
רבים מהפתאים וחושבים לצאת מחשך לאור בלי תורה וכלי אור קסס
ועוד תרע כי הכחות אשר נתחייבו מהחמור וסוד התחייבו כ מחומר ס
סלך באמצעות הצורות ואס אלה יתר זכות מאלה אין הפרס כי כלס ממין
אחר ר'ל כחות ההצמחה וההרגשה וקא לך והחי לעריכ סומכים ואין
צורך להאריך באלו הענינים אשר קס בעצמס מוכנים ואפי' להמון העס
סאין הפרס כזה בין המינים וכל זה נודיע לרבים ההכמים בעיניהם כ
בקנינים אשר לבגיתיהס מהנים אכל באמרס עוד בהמות כדמיונים
מאמרים ככונים ונאמתת הרעיונים כבאר הרצונים אשר נוסעים וחונים
וקוא כי הרמיון כלי ספק נולד מן ההרגש ונמשך אחריו והר'ב הגדול
בישראל קראו יצר הרע באמת כפרק יב מחלק השני מספרו הנכבד מ
מורה הנבוכים ואמר ג'כ כי כח הרמיון כח הגוף ועל כן לא יצויר כי אס
גוף או כח מכחות הגוף ואעפי סהוא מלאך האמצעי וכין אלהי אשר
הסכל העליון הנשפע עליו באמצעות כח המדבר כי מצד כח הדברי ק
האדם בעל כלס ומצד כח הרמיוני האדם בעל דמות: וסניהס בעלי
הנבואה המקכלים יודעתו סהרבה ממי סאינס מסגיס דכר מענין החיים
הנצחיים קהס וחושבים חיי העולס הבא בהפך ממה סהכ מבני סהס ס
סומכים על הצויר הרמיוני לבד הנה קס יגנו ליראי ה' ולהושבי סמו וכך
כל מי סלא ידע להבדיל בין סכלו לרמיונו וכין חיו למותו וחלילה לי
להיות מותי כמותו וחי כחיו: והסוד המציאות הנכבד המקובל מבעלי
הקבלה כי הנפס כוללת הויות עליונות מן הסממיות ומציאות אט' כלו
אחר סליח כבור ותשעה המונים תחתיו וקוא מנהיג את כלס אכ קוא